

FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID, ARBEID EN
SOCIAAL OVERLEG

Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

Advies nr. 61 van 13 december 2002 over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk: wijziging van artikel 26, 3de lid (definitie van ernstig arbeidsongeval) en een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van hoofdstuk Xbis van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

I. VOORSTEL EN MOTIVERING

Mevrouw de Minister heeft, bij brief van 21 november 2002, gericht aan de Voorzitter van de Hoge Raad, het dringend advies gevraagd van de Hoge Raad over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk: wijziging van artikel 26, 3de lid (definitie van ernstig arbeidsongeval) en een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van hoofdstuk Xbis van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Deze ontwerpen van koninklijk besluit maken deel uit van een aantal maatregelen om de herhaling van ernstige ongevallen te voorkomen:

In eerste instantie is er een wetsontwerp houdende maatregelen ter versterking van de preventie inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk. (documenten 50 2167/001 van 3 december 2002 en 50 2167/002 van 6 december 2002) van de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers:

Oorspronkelijk vormden die documenten een amendement op de Programmawet, die op 24 december 2002 aangenomen werd in het Parlement en gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad van 31 december 2002, maar het wetsontwerp is hierin niet opgenomen. Het vormt nu een afzonderlijke tekst.

Het bovengenoemd wetsontwerp beoogt onder meer in de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, een hoofdstuk Xbis: Maatregelen om de herhaling om ernstige arbeidsongevallen te voorkomen, in te voegen (artikelen 94bis tot 94octies).

Het artikel 94bis, in te voegen in de wet van 4 augustus 1996, geeft de definitie van ernstig arbeidsongeval en voorziet dat de Koning de criteria bepaalt waaraan het arbeidsongeval moet voldoen om als ernstig arbeidsongeval beschouwd te worden.

Het artikel 94bis geeft eveneens de definitie van deskundige.

Het in de wet van 4 augustus 1996 in te voegen artikel 94ter handelt over de aanstelling van de deskundige.

Het in de wet van 4 augustus 1996 in te voegen artikel 94quater handelt over de opdrachten van de deskundigen.

De in de wet van 4 augustus 1996 in te voegen artikelen 94quinquies, sexies en septies hebben betrekking op het honorarium van de deskundige.

Het in de wet van 4 augustus 1996 ingevoegd artikel 94octies voorziet dat de Koning het volgende bepaalt:

- de voorwaarden waaraan de deskundigen moeten voldoen om hun functie te kunnen uitoefenen;
- de nadere regelen voor het aanstellen van de deskundigen;
- de nadere regelen in verband met de opdrachten van de deskundigen;
- het bedrag van het honorarium;
- de datum van inwerkingtreden van de bepalingen van hoofdstuk Xbis.

Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk: wijziging van artikel 26, 3de lid (definitie van ernstig arbeidsongeval).

Dat ontwerp van koninklijk besluit beoogt uitvoering te geven aan bovengenoemd artikel 94bis van de wet van 4 augustus 1996.

Hiertoe wordt artikel 26, derde lid van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk vervangen als volgt:

"Onder ernstig arbeidsongeval wordt verstaan, een arbeidsongeval waarvan het gebeuren in direct verband staat met een materieel agens dat voorkomt op de lijst opgenomen als bijlage I van bovengenoemd besluit van 27 maart 1998 of waarvan de vorm voorkomt op de lijst opgenomen als bijlage II van bovengenoemd besluit van 27 maart 1998 en dat aanleiding heeft gegeven tot:

- hetzij de dood;
- hetzij een blijvend letsel;
- hetzij een tijdelijk letsel (breuk; brandwonden, uitwendig in de derde graad en over meer dan 10% van de lichaamsoppervlakte, of inwendig; vleeswonde met verlies van substantie; inwendig trauma aan een levensnoodzakelijk orgaan) waarvan de aard voorkomt op de lijst opgenomen als bijlage III van het bovengenoemd besluit van 27 maart 1998.

Ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van hoofdstuk Xbis van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Dat ontwerp van koninklijk besluit beoogt uitvoering te geven aan bovengenoemd artikel 94octies van de wet van 4 augustus 1996.

De deskundige moet aan een aantal criteria voldoen:

- het bewijs leveren dat hij met vrucht een erkende cursus van aanvullende vorming opgelegd aan de preventieadviseurs van het eerste niveau heeft beëindigd.
- opgenomen zijn in de lijst van deskundigen (beoordeling door de administratie).

De bevoegde arbeidsinspecteur kiest de deskundige uit de bovengenoemde lijst.

Het ontwerp van koninklijk besluit bepaalt de modaliteiten in verband met de opdrachten van de deskundige:

- onderzoek van het ernstig arbeidsongeval
- opstellen van een verslag (elementen van het onderzoek; de vastgestelde oorzaken en de aanbevelingen) conform het model vastgesteld door de Minister die het welzijn van de werknemers in zijn bevoegdheid heeft
- mededeling van het verslag.

Bij zijn eerste bezoek aan de werkgever van het slachtoffer in het kader van bovengenoemd onderzoek dient de deskundige contact op te nemen met het hoofd van de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk van de werkgever.

Het ontwerp van koninklijk besluit bepaalt verder nog het bedrag van het honorarium van de deskundige.

De beide bovengenoemde ontwerpen van koninklijk besluit werden voor onderzoek voorgelegd aan een commissie ad hoc.

De commissie ad hoc is bijeengekomen op 9 december 2002 (D74/2 en D73/2).

Het Uitvoerend Bureau besliste op 13 december 2002 om de beide ontwerpen van koninklijk besluit voor advies voor te leggen aan de Hoge Raad op de vergadering van 13 december 2002 (PBW-D74-186) en (PBW-D73-185).

II. ADVIES UITGEBRACHT DOOR DE HOGE RAAD OP DE VERGADERING VAN 13 DECEMBER 2002

ADVIES OVER HET GEHEEL VAN DE ONDER PUNT I VOORGESTELDE MAATREGELEN OM DE HERHALING VAN ERNSTIGE ARBEIDSONGEVALLLEN TE VOORKOMEN.

Advies van de vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties

De vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties brengen volgend advies uit, met hun reacties onder de vorm van krachtlijnen, rekening houdend met de huidige stand van zaken van het dossier.

Het globaal voorstel onder zijn huidige vorm wordt volledig afgekeurd door de werkgeversorganisaties.

Volgens hen gaat het om een van de meest zinloze en kortzichtige maatregelen van de laatste jaren.

De werkgeversorganisaties wijzen er wel op dat zij 100% achter het principe staan dat elk ernstig ongeval het voorwerp moet uitmaken van een grondig arbeidsongevallenonderzoek met voorstel van corrigerende maatregelen en dat hierbij alle "belanghebbenden" (cf. wetswetswet en besluiten van 27 maart 1998) betrokken moeten worden.

De voorstellen worden alweer gelanceerd onder de noemer versterking van de preventie.

Een ongeval wijst echter op het falen van de preventie.

Inzake preventie is er daarom veeleer nood aan een totaalbenadering waarin onder andere volgende aspecten moeten geïntegreerd worden:

- integratie in opleiding (niet enkel in technische en beroepsgerichte opleidingen), attitudevorming
- kwaliteit van de wetgeving (eenvoud, efficiëntie, effectiviteit, proportionaliteit)
- multidisciplinaire inspectiediensten en een gegarandeerd basisniveau van handhaving (aantal inspecteurs)
- structurele en gecoördineerde aanpak van alle initiatieven gericht op sensibilisering
- specifieke hulpmiddelen en guidelines voor de KMO's
- evaluatie van de wetgevende maatregelen en bijsturing ervan (wordt opgelegd via het dynamisch risicobeheersingssysteem maar nooit toegepast door de overheid op haar eigen wetgevende initiatieven).

Deze aspecten zijn reeds aan bod gekomen in verschillende (unanieme) adviezen van de Hoge Raad.

Vooralsnog is er echter nog niets te merken van de uitvoering van al deze aanbevelingen.

De werkgeversorganisaties kunnen zich dan ook niet van de indruk ontdoen dat het hier gaat om een politiek schaamlapje naar aanleiding van enkele recente en sterk gemediatiseerde ernstige ongevallen.

Het gaat immers om een puur theoretische benadering (de nieuwe externe deskundige mag niet gezien worden als een concurrent van de huidige preventieadviseurs want ... en zijn adviezen zullen helpen om de herhaling van dat soort ongevallen te vermijden ...) die een bijkomende zinloze extra stap invoert.

De externe expert zou zinvol kunnen zijn als men hem een meer geëigende plaats bezorgt in het geheel.

In de eerste plaats moet immers de bestaande expertise binnen (preventieadviseurs en andere deskundigen) en buiten de onderneming (externe dienst, preventiedienst van de verzekeraars ...) ingezet worden om een kwalitatief goed arbeidsongevallenonderzoek met concrete aanbevelingen (cf. lastenboek) uit te werken.

Slechts bij het falen van de bestaande structuren kan een bijkomende "expert" ingeschakeld worden.

De werkgeversorganisaties voelen daarom meer voor een alternatieve benadering die de verantwoordelijkheid voor het ongevallenonderzoek in eerste instantie bij de werkgever laat en

die pas in tweede instantie (rapport over het ongevallenonderzoek niet of niet tijdig ingediend of kwalitatief niet beantwoordend aan het lastenboek) aan de inspectie de mogelijkheid geeft om een externe expert met de opdracht te belasten.

Dit alternatief kan gerealiseerd worden door het wijzigen van artikel 94ter op volgende manier:

"Onverminderd de bepalingen van artikel 80, kunnen de in vorig artikel bedoelde ambtenaren een deskundige aanstellen indien de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk, bedoeld in artikel 33 §1, niet binnen een termijn van één maand, nadat de werkgever bij hen van een ernstig ongeval kennis heeft gedaan, een schriftelijk verslag met de vastgestelde oorzaken en de geformuleerde aanbevelingen heeft bezorgd."

Met dit alternatief voorstel wordt eenzelfde resultaat bereikt (arbeidsongevallenonderzoek met concrete aanbevelingen) met veel hogere efficiëntie door de inzet van bestaande preventie-structuren.

Het extra systeem met de bijkomende expert wordt ingeperkt.

De discussie over de onafhankelijkheid van de deskundige is vals.

Niets wijst erop dat de huidige arbeidsongevallenonderzoeken de vinger niet op de wonde leggen.

Belangrijk is dat een onderzoek kwalitatief goed wordt uitgevoerd, ongeacht door wie, conform een op te stellen lastenboek.

Bovendien moet ook een bespreking plaatsvinden van de arbeidsongevallen en de stand van zaken met betrekking tot correctiemaatregelen in het comité voor preventie en bescherming op het werk.

De opvolging van het door de Minister voorgestelde systeem (statistische verwerking van de verslagen, extraheren van "good" practices, enz.) is niet verzekerd.

Integendeel, de inspectiediensten zijn nu reeds onderbemand.

Het beheren van het systeem van aanduiden van experts alleen al (aanstellen, wachten op bevestiging, eventueel andere experts zoeken, ...) vraagt om twee full-time krachten.

Volgens de voorliggende teksten moet (en niet kan) de arbeidsinspectie immers een expert aanduiden.

Indien het inderdaad gaat om 15.000 ongevallen die onder de definitie vallen, zullen er bijna 50 aanstellingen per dag zijn.

De opvolging vraagt allicht om een veelvoud aan mankracht.

Het alternatief waarbij de inspecties in tweede instantie een externe expert aanduiden is veel beter beheersbaar.

De werkgeversorganisaties wijzen er wel op dat voor de uitzendsector aandacht moet besteed worden aan enkele bijkomende elementen.

De inlener (= werkgever met betrekking tot de toepassing van de welzijnswet) is verantwoordelijk voor het opstellen van de ongevallenanalyse (op zijn kosten, al dan niet met tussenkomst van zijn verzekeraar) en het uitzendbureau moet ook een kopie van het ongevallenonderzoeksrapport krijgen.

Het is aangewezen om Preventie en Interim, de centrale preventiedienst van de uitzendsector, een rol te laten vervullen bij dit ongevallenonderzoek en de verwerking van deze gegevens voor de sector.

Wat het kostenaspect betreft beraden de werkgevers er zich nog over wie de kost zou moeten dragen ingeval een externe deskundige zou aangesteld worden.

Wat betreft het uitvoeren van het arbeidsongevallenonderzoek door een externe preventiedienst (indien zo bepaald in de taakverdeling tussen interne en externe dienst) verwijzen de werkgeversorganisaties naar het unanieme advies van de Hoge Raad met betrekking tot de tariefregeling.

Inzake de externe deskundige, die optreedt wanneer de werkgever in gebreke blijft, vragen de werkgeversorganisaties erover te waken dat:

- de expert - externe dienst niet aangeduid wordt in een bedrijf aangesloten bij een andere externe dienst voor preventie en bescherming op het werk
- de expert - bedrijf niet aangeduid wordt in een concurrerend bedrijf (tenzij akkoord van het bedrijf)
- de expert - arbeidsongevallenverzekeraar niet aangeduid wordt in een bedrijf aangesloten bij een andere verzekeraar
- de expert niet aangeduid wordt in een bedrijf waar hij vroeger werkzaam was (tenzij akkoord van het bedrijf)
- er een verhaalmogelijkheid is voor de werkgever om zich te verzetten tegen een bepaalde expert
- niet alleen mensen met een aanvullende vorming niveau 1 maar ook nog andere specialisten (proces-ingenieurs en andere technische experts, arbeidsgeneesheren, enz.) als expert kunnen optreden (bijvoorbeeld op voorlegging van hun curriculum vitae, ...)
- de inspectie een beoordelingsmarge krijgt (en geen verplichting) om een expert aan te duiden om te vermijden dat het systeem altijd in werking moet treden (bijvoorbeeld "banale" ongevallen met ernstige gevolgen, zoals vinger tussen deur of portier)
- jaarlijks in de schoot van de Hoge Raad een evaluatie gebeurt inzake de "experts"
- het lastenboek voor het onderzoek besproken wordt in de Hoge Raad en op regelmatige tijdstippen eveneens onderwerp is van een evaluatie.

De werkgeversorganisaties wijzen er ook op dat de externe expert zich moet schikken naar alle geplogenheden van een bedrijf inzake toegang tot de inrichting en installaties (VCA-certificaat en/of veiligheidspaspoort voor sommige bedrijven soms ook nog gekoppeld aan een werkvergunningensysteem).

Wat het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun

werk: wijziging van artikel 26, 3de lid (definitie van ernstig arbeidsongeval) betreft, pleiten de werkgeversorganisaties eerder voor een enge definitie ten einde het systeem beheersbaar te houden.

Het is immers van belang:

- 1° dat er daadwerkelijk een ongevallenonderzoek gebeurt
- 2° dat een opvolging kan verzekerd worden.

Advies van de vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties.

ALGEMEEN

De werknemersorganisaties staan positief tegenover alle initiatieven die er toe strekken om de toename van het risico op zware arbeidsongevallen met dodelijke afloop of blijvende ongeschiktheid tot staan te brengen en blijvend in neerwaartse zin om te buigen.

Zij herinneren eraan dat de officiële cijfers van het Fonds voor Arbeidsongevallen aantonen dat de voorbije twintig jaar dit risico zowel voor arbeiders als voor bedienden trendmatig is toegenomen.

In 2001 maakte elke Belgische arbeider 9,21 kansen op 1000 op een zwaar arbeidsongeval; in 1980 was dat slechts 7,2 kansen op 1000.

En ook voor de bedienden zitten we nu op een hoger peil dan in 1980: nu heb je als bediende 1,2 kansen op 1000 op een zwaar arbeidsongeval.

De werknemersorganisaties staan daarom positief tegenover een stelsel dat voorziet in een systematische onafhankelijke en deskundige analyse van de oorzaken na zware ongevallen, en dat bepaalt dat de verantwoordelijke werkgevers de kosten dragen van deze expertise.

Net als de beroepsverenigingen van preventieadviseurs zijn de werknemersorganisaties van mening dat dit bij voorkeur zou moeten gebeuren door de deskundige ambtenaren van de Technische inspectie.

De betrokken deskundigen zouden daardoor vanzelf beschikken over de nodige faciliteiten en controlebevoegdheden; het zou vermijden dat er op het terrein een bijkomende instantie komt, en het stelsel zou meteen de nodige waarborgen bieden voor een onafhankelijke expertise.

Dergelijk stelsel introduceren vergt echter de versterking van de beschikbare mankracht en middelen van de inspectiediensten.

Zoals blijkt uit de opeenvolgende jaarverslagen vermindert echter het beschikbare effectief jaar na jaar, en stijgt de gemiddelde leeftijd van het inspectiekorps, wat de broodnodige vervanging van natuurlijke afvloeiingen nog veel duidelijker in de verf zet.

Deze aanslepende feitelijke afbouw van de slagkracht van de inspectiediensten leidt er toe dat de handhaving van de reglementering inzake veiligheid en gezondheid op het werk niet meer gewaarborgd wordt, resulteert in een onmogelijke taakbelasting van ruim 3000 ondernemin-

gen per inspecteur, en leidt onvermijdelijk tot problematische situaties inzake arbeidsveiligheid, en dus tot meer arbeidsongevallen.

De werknemersorganisaties realiseren zich echter dat een grondige aanpak van deze structurele tekorten bijzonder tijdrovend is.

Zij kunnen de voorgestelde maatregelen in dit besluit dan ook aanvaarden als een goede oplossing in afwachting van een meer grondige en structurele aanpak en versterking van de inspectiediensten.

De werknemersorganisaties zijn van oordeel dat, mits een aantal correcties en een planmatige uitvoering, deze maatregelen wezenlijk kunnen bijdragen tot een effectieve daling van de risico's op arbeidsongevallen.

Het zal ook toelaten om eindelijk de wettelijke bepalingen ten uitvoer te leggen die voorzien zijn in de wetgeving arbeidsongevallen met betrekking tot de burgerlijke aansprakelijkheid van werkgevers die arbeidsongevallen veroorzaken door overtredingen van de veiligheidswetgeving.

De werknemersorganisaties wijzen erop dat dergelijk stelsel van deskundigen helemaal geen bedreiging inhoudt van de rol, opdrachten en prestaties van goed werkende preventieadviseurs van de interne dienst.

De adviezen van dergelijke preventieadviseurs zullen alleen maar versterkt worden en aan kracht winnen bij bevestiging door een onafhankelijke deskundige.

De adviezen van minder performante preventieadviseurs zullen op deze wijze op nuttige wijze worden aangevuld.

WETTELIJKE BEPALINGEN OPGENOMEN IN HET ONDER HET PUNT I VERMELDE WETSONTWERP

De werknemersorganisaties stellen volgende aanpassingen voor.

De werknemersorganisaties vinden het aangewezen dat het verslag van de deskundige niet enkel zou worden overgemaakt aan de ambtenaren, de werkgever en de verzekering, maar ook aan de leden van het comité voor preventie en bescherming op het werk (en bij gebrek aan een comité, aan de vakbondsafvaardiging die deze taken overneemt, en bij gebrek aan een vakbondsafvaardiging, door een bekendmaking aan het personeel via het stelsel van de rechtstreekse deelneming).

Weliswaar hebben leden van het comité thans op hun verzoek een (passief) inzagerecht in het document.

De werknemersorganisaties zijn van oordeel dat een verplichte mededeling aan de comitéleden en een bespreking in het comité meer aangewezen is om te resulteren in een aanpassing van het preventiebeleid binnen de onderneming.

Tevens achten zij het wenselijk dat ook het slachtoffer, en bij dodelijk ongeval zijn of haar nabestaanden, op hun verzoek inzage dienen te verkrijgen in het deskundigenverslag.

De werknemersorganisaties zijn van oordeel dat het wenselijk zou zijn om de verzekeringsmaatschappijen te verplichten, en niet enkel de mogelijkheid te geven, om de kosten van de expertise ten belope van het plafondbedrag terug te vorderen van de betrokken werkgever.

Dit kan voorkomen dat deze kosten, die slechts een miniem percentage vertegenwoordigen van de globale ontvangsten uit verzekeringspremies, door het geheel van alle aangesloten werkgevers zouden moeten worden gedragen.

De werknemersorganisaties menen ook dat het aangewezen is om de Technische inspectie te voorzien van de nodige middelen om dit stelsel van deskundigen te beheren, de rapporten te benutten en te analyseren met het oog op correctieve sectorale of meer algemene preventie-maatregelen.

Ook lijkt het aangewezen om de mogelijkheid te voorzien om dit stelsel trapsgewijs in voege te brengen, met voorrang aan een aantal risicosectoren.

Van meet af aan zal immers niet het aantal deskundigen beschikbaar zijn die dit stelsel op kruissnelheid nodig heeft.

ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 27 MAART 1998 BETREFFENDE HET BELEID INZAKE HET WELZIJN VAN DE WERKNEMERS BIJ DE UITVOERING VAN HUN WERK: WIJZIGING VAN ARTIKEL 26, 3DE LID (DEFINITIE VAN ERNSTIG ARBEIDSONGEVAL)

De werknemersorganisaties vinden het aangewezen om een aantal technische verbeteringen door te voeren in het ontwerp van koninklijk besluit met betrekking tot de definitie van ernstig arbeidsongeval:

- ◇ "Blijvend letsel" vervangen door "blijvende ongeschiktheid"; "tijdelijk letsel" vervangen door "tijdelijke ongeschiktheid".
- ◇ "Brandwonden, uitwendig in de derde graad en over meer dan 9% van de lichaamsoppervlakte, of inwendig" (bijlage III)
- ◇ "Trauma's die bij gebrek aan behandeling levensbedreigend kunnen zijn" (bijlage III).

ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT TOT VASTSTELLING VAN DE UITVOERINGSBEPALINGEN VAN HOOFDSTUK XBIS VAN DE WET VAN 4 AUGUSTUS 1996 BETREFFENDE HET WELZIJN VAN DE WERKNEMERS BIJ DE UITVOERING VAN HUN WERK.

De werknemersorganisaties zijn van mening dat het wenselijk is:

- de onafhankelijkheid van deskundigen bijkomend te waarborgen door te voorzien dat de aangestelde deskundigen geen rechtstreekse of onrechtstreekse economische banden mogen hebben of gehad hebben als cliënt, leverancier van goederen of diensten, bestuurder of als personeelslid bij de betrokken werkgever, diens cliënten of leveranciers. Omwille van deze reden is het aanvullend wenselijk om preventiedeskundigen in actieve dienst voor verzekeraars of externe diensten uit te sluiten. (artikel 3)

- te voorzien in de nodige faciliteiten voor het uitvoeren van hun opdracht: toegang tot de arbeidsplaatsen, inzagerecht in alle documenten die ze relevant achten, contacten met personeelsleden, ...
- te voorzien dat bij gelegenheid van zijn eerste contact niet enkel contact wordt genomen met het hoofd van de interne dienst voor preventie maar ook met de comitéleden of een afvaardiging hiervan (artikel 5).